

driver anden virksomhed som led i afviklingen af overtagne panter, ikke krav på repræsentation i realkreditinstituttets bestyrelse. Bestemmelsen findes ikke i den gældende realkreditlov, men svarer til gældende praksis.

Til § 16

Bestemmelsen svarer til § 16 b i lov om banker og sparekasser m.v. Bestemmelsen blev indsat ved en ændring af lov om banker og sparekasser m.v. af 24. maj 1989.

Baggrunden for forslaget var betænkning nr. 1108 om brancheglidning i den finansielle sektor. I denne betænkning anbefales det bl.a. at styrke revisionens rolle i pengeinstitutterne. Med de i kapitel 15 foreslåede skærpede regler for institutternes regnskabsafleggelse og revision er der ligeledes fundet behov for at styrke revisionens rolle i realkreditinstitutterne.

Revisors ret til indkaldelse af og deltagelse i bestyrelsesmøder indebærer dels, at revisor sikres information på samme niveau som bestyrelsesmedlemmer, og dels at revisor har mulighed for at orientere bestyrelsen om væsentlige regnskabsmæssige forhold af betydning for instituttets virksomhed. Som konsekvens heraf forudsættes det, at revisor får tilsendt dagsorden med bilag på lige fod med bestyrelsesmedlemmer. Stk. 1 og 3 supplerer aktieselskabslovens § 56, stk. 2 og 3.

Til § 17

Bestemmelsen fastslår bestyrelsens og direktionens ansvar for instituttets administrative og regnskabsmæssige praksis og for etablering af fyldestgørende interne kontrolprocedurer. Bestemmelsen svarer til artikel 13, stk. 2, i EF-Kommissionens forslag til 2. samordningsdirektiv. Hensigten med bestemmelsen er eksempelvis at sikre, at der er retningslinjer for, hvilken beslutningskompetence der er tillagt de forskellige kategorier af medarbejdere, og at disse retningslinjer bliver fulgt. Det er Tilsynets opgave at sikre, at retningslinjerne er tilstrækkelige, og at de følges. Kompetencefordelingen mellem bestyrelse og direktion følger aktieselskabslovens almindelige regler.

Til § 18

Forbudet i stk. 1 mod, at medlemmer af instituttets direktion er medlemmer af bestyrelsen, svarer til bestemmelsen i bank- og sparekasselovens § 17, stk. 1. Bestemmelsen tilsigter at forhindre, at bestyrelsen som følge af personsammenfald med direktionen får

vanskeligt ved at varetage sin kontrolfunktion i forhold til direktionen.

Ifølge stk. 2 må medlemmer af direktionen ikke uden bestyrelsens tilladelse deltage i ledelsen af anden erhvervsvirksomhed end realkreditvirksomhed. En tilsvarende bestemmelse er fastsat i bank- og sparekasselovens § 19, stk. 5. Ifølge denne bestemmelse er det dog industriministeren, der skal tillade deltagelsen, hvor det ifølge nærværende lovforslag er instituttets bestyrelse. Bestemmelsen i stk. 2 tilsigter at smidiggøre reglerne om direktionsmedlemmers deltagelse i ledelsen af andre erhvervsvirksomheder, hvilket er væsentligt som følge af de muligheder for oprettelse af finansielle koncerner, som lovforslaget giver realkreditinstitutterne. Samtidig sikrer bestemmelsen, at bestyrelsen har fuldt kendskab til direktionens deltagelse i ledelsen af anden erhvervsvirksomhed.

Den i stk. 3 foreslåede instruks om omfanget af de dispositioner, som direktionen kan træffe på egen hånd, skal foreligge særskilt og kan derfor ikke blot være indeholdt i vedtægterne. Instruksen skal sikre, at bestyrelsen selv træffer beslutning om alle anliggender, der efter instituttets forhold er af usædvanlig art eller stor betydning. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med aktieselskabslovens § 54, der overordnet regulerer forholdet mellem bestyrelsen og direktionens kompetencer.

Det følger af bestyrelsens hele stilling og funktion, at den uden hensyn til instruksens ordlyd kan kræve sig forelagt en hvilken som helst sag til afgørelse.

Til § 19

Det foreslåede krav om kollektiv signatur i form af mindst to personers underskrift er en sikkerhedsforanstaltning med henblik på at forebygge overtrædelse af interne kompetenceforskrifter og/eller retsstridige dispositioner.

Bestemmelsen i stk. 1, omhandler alene den ret til at repræsentere og forpligte instituttet, der tilkommer medlemmer af bestyrelse og direktion.

Kravet i stk. 2 om underskrift af mindst to personer ved dispositioner af større betydning som f.eks. afgivelse af lånetilbud og ydelse af lån omfatter også funktionærer, der ifølge stillingsfuldmagt eller specialfuldmagt kan tegne instituttet. Adgangen for instituttet til at dispensere fra dette krav, når revisorerne over for instituttets bestyrelse har erklæret forretningsgangene for betryggende, tilsigter at gøre bestemmelsen tilstrækkeligt fleksibel og tidssvarende i relation til ændringer i forretningsgangene, f.eks. som følge af den teknologiske udvikling.